

24

திலமயம்

நீண்ட மலர்

செல்வன்

நடராசா ரவிசங்கரன்

24/11

1977

INDRAPEEK COLLECTION
OF THE
EVELYN RUTNAM INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

செல்வன் நடராசா ரவிசங்கரன்

மறைவு: பிங்கள வருடம், வைகாசித் திங்கள்,
19-ந் தெதி, திதி பூரண (1-6-77)

~~1887.~~

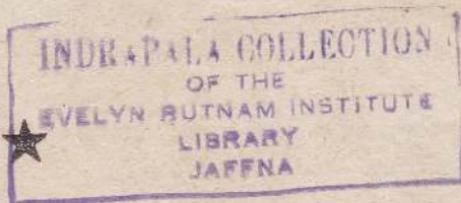
— வ —
சிவமயம்

செல்வன் நடராசா ரவிசங்கரன்

அவர்களின்

நினைவு மலர்

மதைவு:

1 - 6 - 77

அஞ்சலி!

புகழ்பூத்த உடுவில் தெய்வேந்திர முதலி வழித்தோன்ற ஸாய் ஏவிளம்பி வருடம் சித்திரைத் திங்கள் 11ம் திகதி இம் மண்ணில் தோன்றினும்.

நீ பிறக்கும் வேளை வைத்தியர் உபயோகித்த ஆயத்தால் உன் உடலில் ஏற்பட்ட பாதிப்பு உன்னுடன் நெருங்கிப் பழகாதார் சிலர் உனது ஆற்றலைத் தவருக எடைபோட ஏதுவாயிற்று. எம் அருமைச் செல்வா! இதனை நினைக்குந் தோறும் தாங்கொணு மனவேதனை அடைகிறோம்.

இதிகாசத்திலுள்ள ஸ்ரீ ராமனை உன் பெற்றேராகிய நாம் உன்னிடத்தே கண்டோம். எம்மிடத்தே நீ வைத்திருந்த பாசம், பெருமதிப்பு, கீழ்ப்படிவு ஆதிய சூணங்களை வேறொவ ரிடத்தும் நாம் கண்டதில்லை. சின்னங்கு சிறுவனும் நீ இருந்த பொழுது கந்தசங்கி விரத நாட்களில் ஒரு நாள், “அம்மாவும் அப்பாவும் சாப்பிடாமல் இருக்க என்னுல் சாப்பிடமுடியி நில்லை, கண்ணீர் தான் வருகுதென்றாய்.” வளர்ந்த பின்னரும் நாம் இருவரும் ஒருமித்தோ தனித்தோ வெளியே சென்று வீட்டிற்கு வரத் தாமதித்தால் நீ உணவு அருந்தமாட்டாய். தெருப்பக்கமாகவுள்ள யன்னலூடாக வழிமேல் விழிவைத்து துடியாய்த் துடித்து எம்மை எதிர்பார்த்து நிற்பாய். எம்மைக் கண்டதும் உனக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை உன் முகத்தில் கண்டு பூரிப்பு அடைந்தோம். உருசியான தீண்பண்டங்கள் செய்யும்போது நான் முந்தி நீ முந்தியென்று சமைய ஸறைக்கே வந்துவிடுவார்கள், உனது உடன்பிறந்தவர்கள். நீயோ அந்தப் பக்கமே வரமாட்டாய். உணவு வகைகள் எதிலுமே விருப்போ வெறுப்போ உனக்கிருந்ததில்லை.

“பணம் என்றால் பின்மும் வாய் திறக்கும்” என்பார்கள் ஆனால் நீயோ பொருளாசை அறவே அற்றவனும் விளங்கினும். சென்ற சித்திரை மாதம் உனது மாமங்குர்களில் ஒருவர் கைவிசேஷமாக பத்து ரூபாய் உனக்குத் தந்த பொழுது “எனக்கேன் மாமா இவ்வளவு காசைத் தருகிறீர்கள்” என்றுயே. கைவிசேஷமாய்க் கிடைக்கும் பணத்தை எப்போதும் அம்மாவிடமே கொடுத்துவிடுவாய்.

எம் குடும்பத்தினர் எல்லோரும் ஒருமித்து வெளியே செல்லும் சந்தர்ப்பங்களில் உனது உடன் பிறந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாம் எம்முடன் வரவேண்டுமென்று அடம் பிடிக்கும்போதெல்லாம் “நான் வீட்டிற்கு காவலாய் நிற கிறேன் அம்மா, நீங்கள் எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டு போங்கோ” என்பாய். தந்தையார் அண்ணை கைகேயிக்கு கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவதற்கு உதவும் பொருட்டு எதுவித கிலேசமுமின்றி கானகம் புறப்பட்ட ஸ்ரீ ராமணப் போன்ற உனது துறவு மனப்பான்மையைக் கண்டு பெரு மிதம் கொண்டோம் ஆம், பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு பட்டதாரித் துறவி உன்னைப்பார்த்து ஒரு ஞானிக்குரிய மன வைராக்கியம் உனக்கு உண்டு என்று கூறினார். யோகர் சுவாமியின் ஆத்மீக சீடனுயிருந்து ஜீவன் முக்கிய பெற்ற உனது பெயரனின் வழியில் நீயொரு ஞானியாய் விளங்கு வாய் என எண்ணினாலும். ஆனால் ஆண்டவனின் சித்தம் வேறுய் இருந்துவிட்டது.

தேவார திருவாசகப் பாடகளை, வேறும் எத்தனையோ பாடல்களையெல்லாம் மனங்மிசய்து வைத்திருந்தாய். சுவாமி அறையில் நாம் பாடித் துதிக்கும்போது அமைதியாகத் தொழுது நிற்பாய். நாம் பாடும்போது அடுத்தவரி தெரியாது தயங்கினால் உடனே அதைக்கூறி உதவுவாய். உன் ஞாபகமாக எம்மைச் சார்ந்தவர்கள் பொருளுணர்ந்து படிப்பதற்காக சில திருமுறைகளை உன் ஞாபகமாக அறிஞர்களின் உரையுடன் இவ்வெளியீட்டில் தருகிறோம்.

இங்ஙனம்
உனது பெற்றேர்

சுக துக்கங்களையெல்லாம் ஒருமித்து அனுபவித் தோமே! எங்கள் அருமை அண்ணு! நீ எங்குற்றூய்! நாம் ஒருமித்து இங்கிருக்க நீ தனித்துவிட்டாயே! உன்னை எப்போது காண்போம் இனி!

இப்படிக்கு,
உன் நினைவு என்றும் அகவாத,
உடன் பிறந்த
ந. சித்திரா, ந. செல்வக்குமரன்,
ந. சுபத்திரா, ந. சேந்தன்.

தோத்திரப் பாடல்கள்

தேவாரம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே !

பொருள்: பிடி அதன் - பெண் யானையினது, உரு - உருவத்தை,
உமைகொள் - உமாதேவியார் கொள்ளாறிற்க, மிகு கரி - பெரிய ஆண்
யானையின், வடி - வடிவத்தை, கொடு - தாங்கி, தனது அடி - தமது
திருவடிகளை, வழிபடும் - வழிபடுகின்ற, அவரிடர் - அடியவர்களின்
பிறவித்துன்பங்களை, கடி, - ஒழிக்கின்ற, கணபதி - யானைமுகத்தை
யுடைய விநாயகரை, வர - தோன்றும்படி, அருளினன் - அருள்செய்
தான், மிகுகொடை - மிக்க புண்ணியத்தை இயற்றும், வடிவினர் -
இயல்பினை யுடையார், பயில் - வாழுகின்ற. வலிவலம் - திருவளிவலம்
எனும் பதியில், உறை - எழுந்தருளியுள்ள, இறையே - இறைவன்.

வலிவலத்துறையும் இறைவன் கணபதிவர அருளினன் என்று
கூட்டி முடிக்க.

2. வேத மோதி வெண்ணுால் பூண்டு
வெள்ளை ஏருதேறிப்
பூதஞ் சூழப் பொலிய வருவார்
புலியி னுரிதோலார்
நாதா எனவும் நக்கா எனவும்
நம்பா என நின்று
பாதந் தொழுவார் பாவந் தீர்ப்பார்
பழன நகராரே !

பொருள்: வேதம் ஒதி - வேதங்களை அருளிச்செய்து, வெண்ணுால்
பூண்டு - வெண்மையான முப்புரி நூலை அணிந்து, வெள்ளை ஏருதேறி -
வெள்ளை இடபத்தின் மேல் ஏறி, பூதம் சூழ - பூதப்படைகள் குழந்து
வர, பொலிய வருவார் - அழகுவிட்டு விளங்க வருபவராகிய, புலியின்
உரிதோலார் - புலியின் உரிக்கப்பட்ட தோலை ஆடையாகவுடையவர்,
நாதா எனவும் - தலைவனே என்றும், நக்கா எனவும் - ஆடையற்றவன்
என்றும், நம்பா என - பெருமானே எனவும், நின்று - சந்திதியிலே

நினைந்து நின்று, பாதம் தொழுவார் - திருவடிகளை வணங்குபவர்க்குடைய, பாவம் - துயராயின, தீர்ப்பார் - யாவையும் தீர்ப்பவராகிய, பழன் நகரார் - திருப்பழனம் என்னும் பதியில் அமர்ந்த பெருமான் ஆவர்.

உரிதோலார் பழன் நகரார் என்று சேர்த்துப் படிக்க.

3. வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே ஸணிந்தெ
ஞாமே புகுந்த வதனுன்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியா மூம்வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பொருள்: வேயுறு தோளி - மூங்கில் போலும் தோள்களையுடைய உமையம்மையாரை, புங்கன் - இடப்பாகத்திலுடையவரும், விடம் - நஞ்சை, உண்டகண்டன் - அருந்திய திருநீலகண்டத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், மிகநல்ல - மிகவும் நன்மையாகிய, வீணை தடவி - வீணையை வாசித்து, மாசு அறு - குற்றம் இல்லாத, திங்கள் - சந்திரனையும், கங்கை - கங்கையையும், முடிமேல் அணிந்து - திருமுடிமேற் குடி, என் உளம் - அடியேனது உள்ளத்தில், புகுந்த அதனால் - எழுந்தருளிய காரணத்தால், ஞாயிறு - சூரியனும், திங்கள் - சந்திரனும், செவ்வாய் - செவ்வாயும், புதன் - புதனும், வியாழம் - குருவும், வெள்ளி - சுக்கிரனும், சனி - சனியும், பாம்பு இரண்டு - இராகுவும் கேதுவும் ஆகிய பாம்புகளுடனே, அடியார் அவர்க்கு - திருத்தொண்டர்களுக்கு, மிகவே - மிகுதியாக, ஆசு அறு - குற்றம் அற்றனவாய், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, அவை - அவைகள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன.

4. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

பொருள்: சொல் துணை - விதந்து சொல்லப்படுகின்ற உற்றதுணையாயுள்ள, வேதியன் - அந்தணானும், சோதி - ஞான ஒளியாகிய, வானவன் - வானவர் தலைவனுமாகிய இறைவனது, பொன் - பொவிவினையுடைய, துணை திருந் து அடி - திருத்தமாகிய இணைமலரடிகளை,

பொருந்த - பொருந்தும்படி, கைதொழி - கைதொழுதலால், கல்துணை-கல்லோடு, பூட்டி - சேர்த்துக்கட்டி, ஒர் கடவில் - ஓப்பற்ற கடவில், பாய்ச்சினும் - நீர் புகச்செலுத்தினாலும், நல் துணையாவது - உற்றதுணையாக விருப்பது, நமச்சிவாயவே - நமச்சிவாய என்னுந் திருவைந் தெழுத்துமேயாகும்,

5. எல்லா உலகமு மானுய் நீயே

ஏகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே

ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றுய் நீயே
பொல்லா வினைக ஸறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி.

பொருள்: எல்லா உலகமும் - சவர்க்கம் முதலிய எல்லா உலகங்களும், ஆனுய் நீயே - ஆயிருப்பவன் நீயே, ஏகம்பம் - திருஏகம்பம் என்னும் தலத்தில், மேவி இருந்தாய் நீயே- விரும்பி வீற்றிருந்தவனும் நீயே, நல்லாரை - நல்ல தவத்தினை யுடையவரிடத்து, நன்மை அறிவாய் நீ - அவர்களின் குணங்களை அளந்தறிய வல்லவனும் நீயே, ஞானம் சுடர் விளக்காய் - ஞான ஒளி வீசும் விளக்காய், நின்றுய் நீயே - நிறப்பவனும் நீயே, பெல்லாலர வினைகள் - பிறவியைத் தருகின்ற வினைகளின் கட்டை, அறுப்பாய் நீயே- சோதிப்பவனும் நீயே, புகழ்ச்சேவடி - நன்னையிய திருவடியை, என்மேல் வைத்தாய் நீயே - என தலைமேல் சூட்டி யருளியவனும் நீயே, செல்வாய செல்வம் - செல்வத்துட் சிறந்ததாகிய முத்திச் செல்வத்தை, தருவாய் நீயே - தந்தருளுபவனும் நீயே, திருஜியாறு - திருவையாறு என்னுந் தலத்தை, அகலாத - விட்டு நீங்காத, செம்பொன். சோதி - செம்பொன்னின் ஒளிபோன்ற சோதிமயமான எம்பெருமானே.

6. மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப் பாத மேமனம் பாவித்தேன் பெற்ற மூம்பிறந் தேனி னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன் கற்ற வர்தொழி தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

பொருள்: எனக்கு - எவியவனுன் எனக்கு, பற்று - விருப்பம், மற்று இன்றி - வேறு பொருள்களில் இன்றி, நின்திருப்பாதமே - நினது திரு வடியையே, மனம் - மனத்தில், பாவித்தேன் - எப்பொழுதும் பதித் தேன், பெற்றலும் - நினைக்கப் பெறுதலும், பிறந்தேன் - பிறவிளைத்த தன்மையினை உடையவனுனேன், இனி - மேல், பிறவாத தன்மை - பிறக்கப் பெறுத தன்மையினை, வந்து எய்தினேன் - கைவந்து கிடைக்கப் பெற்றேன், கற்றவர் - கற்றறிந்தவர்கள், தொழுது ஏத்தும் - வணங்கித் துதிக்கின்ற, சீர் - சிறப்புவாய்ந்த, கறையூரில் - கறையூரின் கண், பாண்டிக்கொடுமுடி - திருப்பாண்டிக்கொடுமுடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, நல் தவா - நல்ல தவவடிவினையுடையவரே, உனை - உன்னை, நான் - அடியேன், மறக்கினும் - மறக்கப்பெறினும், நா - எனது நாவானது, நமச்சிவாய - (உமது திருநாமமாகிய) நமச்சிவாய எனும் திருவைந்தெழுத்தை, சொல்லும் - இடையருது இன்சவை பெருக இயம்பும்.

திருவாசகம்:

7. அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்து அருஞுவ தினியே.

பொருள்: அம்மையே - என்னருமைத் தாயே, அப்பா - என்னருமைத் தந்தையே, ஒப்பிலா மணியே - ஒப்புரைக்கழுத்தாத மாணிக்கமணியே, அன்பினில் - அன்பாகிய கடலில், விளைந்த - விளைந்த, ஆரமுதே - (கிடைத்தற்கிய) நிறைந்த அழுதமே, பொய்மையே பெருக்கி - (உலகப்பற்றில் அமிழ்ந்தி அவற்றில் வைத்த பற்றினல்) நிலையில்லாத பொருள்களின் தன்மையை உணரும் பொய்யறிவினைப் பெருக்கி, பொழுதினச் சுருக்கும் - (இறைவன் திருவடிகளை என்னி வழிபடுத்தக்குரிய வாழ் நாட்களை) பயன்படாது கழிக்கின்ற, புழுத்தலை - புழுக்கள் பற்றிய தலையினையுடைய, புலையனேன் தனக்கு - சீழ்மைக்குணம் உடையவனுகிய எனக்கு, செம்மையே ஆய - பெருந்தன்மைக்குக் காரணமாகிய, சிவபதம் - சிவமாந்தன்மையை, அளித்த - கொடுத்தருளிய, செல்வமே - நிலையான வீட்டின்பச் செல்வத்தை உடையவனே, சிவபெருமானே, இம்மையே - (உன்னை) இப்பிறவியிலேயே, சிக்கெனப் பிடித்தேன் - உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டேன், இனி - நீ என்னை விட்டு இனி (எனது பிடியில் நின்று நீங்கி) எங்கெழுந்தருளுவது - எங்கே எழுந்தருளிச் செல்வது என்பதாம்.

திருவிசைப்பா:

8. கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரநியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை(ச்)
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

போருள்: கற்றவர் - நூல்களைக் கற்றறிந்தவர்கள், விழுங்கும் - நன்கு கடிப்பாது விழுங்கிவிடும், கற்பகக் களியை - தேவலோக தருவான கற்பக மரத்தின் பழத்தை (ஒத்தவனை), கரை இலா - (அளவு) எல்லை இல்லாத, கருணைமா கடலை - கருணை நிறைந்த பெரிய கடலைப் (போன்றவனை), மற்றவர் அறியா - நூல்களைக் கல்லாதவர்கள் அறிய மாட்டாத, மாணிக்க மலையை - மாணிக்க மலை(யைப் போன்றவனை), மதிப்பவர் - தன்னை மனத்துள்ளைப்பவரின், மனமணி விளக்கை - மனத் தின் கண் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் இரத்தின தீபத்தைப் (போன்றவனை) செற்றவர் புரங்கள் - பகைத்தவர்களான மூவரின் திரிபுரங்களை, செற்றசாம்பராக அழித்த. வெம் சிவனை-கொடுமையான (சினத்தைக்கொண்ட) சிவனை, திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த - திருவீழிமிழலை என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, கொற்றலன்றன்னை - யாவற்கும் இறைவனை, கண்டு கண்டு - பார்த்துப் பார்த்து, உள்ளம் குளிர - மனம் (மகிழ்ச்சியால்) குளிர, என் கண் குளிர்ந்தன - என் கண்களும் (மகிழ்ச்சியால்) குளிர்ந்தன. ஏ - அசை.

திருப்பல்லாண்டு:

9. சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெருதவறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரு மூலகுங் கழற வழறி யுமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசம்பு மறியும் பரிசு நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

போருள்: சீரும் - பெருமையும், திருவும் - செல்வமும், பொலிய-விளங்க, சிவலோக நாயகன் - தில்லையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவலோக நாயகனுடைய, சேவடி க்கீழ் - செம்மையான பாதக்களின் கீழாக, ஆரும் பெருத - எவரும் பெற்றிராத, அறிவு பெற்றேன் - நான் பெற்றதாகிய அந்த அறிவானந்தானுபவத்தை, உலகில் ஆர் பெறுவார் - இம் மன ஜூலகில் வேறு யார் பெறவல்லார், ஊரும் - ஊரிலுள்ள மக்களும், உலகும் - உலகிலுள்ள மக்களும், கழற - யான் பெற்ற அனுபவத்தைச் சிறப்பித்துச் சொல்ல, உழறி - அண்பின் மிகுதியால் நாக்கழற, உமை மனவாளனுக்கு - உமாதேவியின் கணவனுன் சிவபெருமானுக்கு, ஆள்-

அடிமை என்று, பாரும் விசம்பும் - பூமியிலுள்ள மக்களும் தேவ லோகத்திலுள்ள தேவர்களும், அறியும் பரிசு - அறிந்திருக்கின்ற தன்மையை நினைந்து, நாம் பல்லாண்டு கூறுதும் - நாம், இறைவனைப் பல்லாண்டு வாழ்க என்று கூறுவோம். (ஏ - அசை)

திருப்புராணம்:

10. பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கிச் சிரந்தழுவு சைவனெறித் திருநீற்றி னெளிவிளங்க அரந்தை கெடப் புகலியர் கோணமுது செயத்திரு முலைப்பால் சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரி பூங்கழல் போற்றி.

பொருள்: பரவி வருகின்ற சமண சமயமென்றும் இருள் நீங்கவும், நெற்றியிலணியப்படும் திருநீற்றின் ஒளி விளக்கம் பெறவும், திருஞான சம்பந்தமுற்றதி நாயரைது அழுகையை நீக்கி அவர் உண்ணும்படி ஞானப்பாலையூட்டிய சிவகாமசந்தரியினுடைய அழிய பாதங்களுக்கு வணக்கம்.

கந்தரவங்காரம்:

11. விழிக்குத்துஜை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்று
மொழிக்குத்துஜை முருகாவெனு
நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துஜையவன் பன்னிரு
தோனும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துஜைவடிவேலும் செங்
கோடன் மழுரமுமே.

பொருள்: நமது கண்களுக்கு முருகப்பிரானது மலர்போன்ற பாதங்கள் துஜையாகும். உண்மையான வார்த்தைக்குத் துஜையாயிருப்பது முருகா என்னும் திருப்பெயராகும். நாம் முன்பு செய்த பழியைப் போக்கவல்லது அம் முருகப்பெருமானது பன்னிரு தோள்களுமேயாம். அச்சத்தை தனிவழியில் வேலும், மயிலுமே துஜையாகத் தக்கன.

திருப்புகழ்:

12. அபசார நிந்தைபட் டுமூதே
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
உனநானி ஜெந்தருட் பெறுவேனே

இபமா முகன்றனக் கிளையோனே
 இமலான் மடந்தையுத் தமிபாலா
 செபமாலை தந்தநற் குருநாதா
 திருவாவி னன்குடிப் பெருமாளே !

திருச்சிற்றம்பலம்

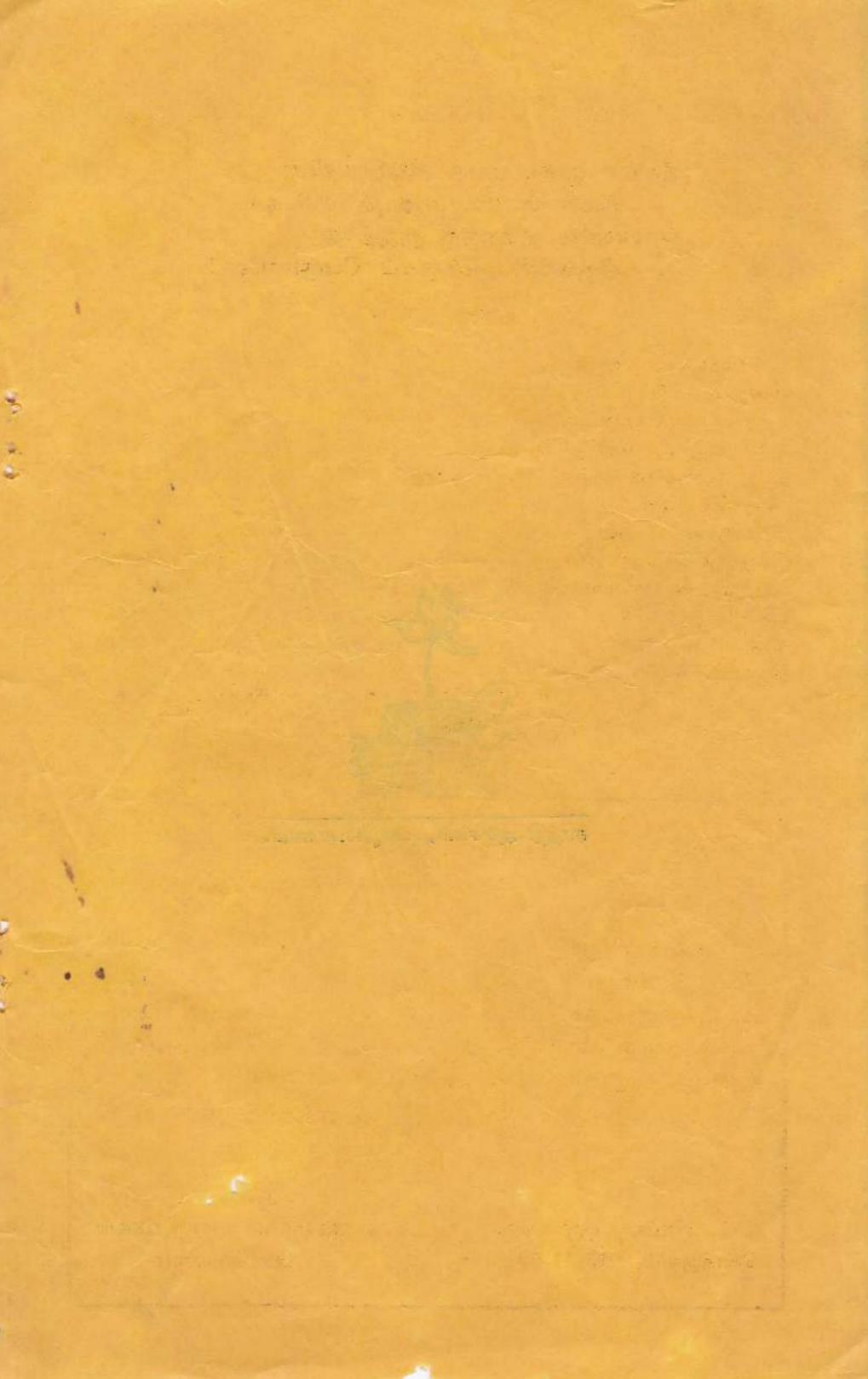
பொருள்: அபசார நிந்தை பட்டு - தியோழுக்கத்தையுடையவன் என்னும் நிந்தைமொழிக்கு ஆட்பட்டு, உழலாதே - அலைந்து திரியா மலும், அறியாத - அறிவில்லாத, வஞ்சரை - கபடிகளை குறியாதே - கருதாமலும், உபதேச மந்திரப் பொருளாலே - அடியேனுக்கு உபதே சித்த சடாட்சர மந்திரத்தைக்கொண்டு, உனை - தேவரீரை, நான் - அடியவனுகிய யான் நினைந்து - இதயத்து நினைந்து, அருள் பெறுவேணே, இபமாழுகன் - தனக்கு யானை முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளுக்கு, இளையோனே - தமபியே, இமவான்மடந்தை - இமயமலையரசன் மகனும், உத்தமிபால - உத்தமியுமாகிய உமாதேவியாரின் திருக்குமாரனே, செபமாலை தந்த - உருத்திராட்சமனியை அருளித்தந்த, சற்குருநாதா - உண்மைக் குருநாதரே, திருவாவினன்குடி - திருவாவினன்குடி என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய, பெருமாளே - தலைவரே !

INDRAPALA COLLECTION
 OF THE
 EVELYN RUTNAM INSTITUTE
 LIBRARY
 JAFFNA

நன்றி நவிலல்
 *****

எங்கள் அருமை மைந்தனின் உடலை பரந்தனி விருந்து எமது இல்லத்திற்கு தாமதமின்றிக் கொண்டு வருவதற்கு உதவிபுரிந்த அன்பர்கட்கும், இறுதிச்சடங்கு களில் பங்குகொண்டும் இரங்கற் செய்திகள் அனுப்பியும் எமக்கு ஆறுதல் தந்த அணைவருக்கும் எமது

உளங்களிந்த நன்றி

சாந்தி அுச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.